

SZARVAS ÉS VIDEKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Beliczey-utca 11. szám, hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 kor. — Félévre 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor. — Egyes szám . 16 fill.

Kiadóhivatal:

Beliczey-utca 11. szám. (saját ház.) hová az elő-
fizetési pénzek intézendők.

Hirdetéseket jutányos áron elfogad.

Kiadó s lap tulajdonos SÁMUEL ADOLF

Nyelvében él a nemzet.

Magyar nyelven dicsérjük az Urat, széles e hazában, amelyet az első magyar király bölcsesége megváltott az őspogány hittől, magyar nyelven zengjen a dicséret a Magyarok Istenéhez, aki annyi viszály és balszerencse közt megtartotta nemzetét egy ezredéven át.

Hangzatosabb, édes búzájjal csengőbb, szebb nyelv van-e a világon a magyar nyelvénél? Magyar fülnek édes zenéje, magyar léleknek, magyar szívnek legszebb imádsága ez!

Ebben a nagy emberi társadalomban a sok cifra, katalmas, büszke nemzet között olyan a magyar, mint a tüskétől megtépett, ágtól megverzett árva fiú. A zápor megverte, a nap lesütötte, Senkije és semmije nincs és a szeretet szava nélkül megy előre az élet nagy országútján. De nem kell félni.

Ez a fiú keményrájú legény. Szívében nagy emlékeket és nagy álmokat hord. Az emlékek ezerévről viharából szállnak ki s az álmok új ezredévre szólnak.

Sorsunk és rendeltetésünk, hogy mindenképpen ki legyünk zárva a nyugati világ nagy társadalmának közösségéből. A nyelvünk idegen a föld kerekességén. Lelkét megérteni, szellemét felfogni nem tudja a nyugati fül. A benne rejlő erő, a benne viharzó nemzeti öntudat meg nem ihletheti a nyugati hibrid szellemet. Legyünk büszkék erre. Ez a mi kiválóságunk, a mi szu-

verénitásunk. Mi más nyelven, külön nyelven dicsérjük az Urat, aminthogy Isten fogalmából is elvontuk az általánosságokat és hisszük, valljuk, hogy az Ur lényegében van egy parányi rész, amely egyedül és csupán értünk érez. Mi absztraháltuk az Urnak isteni lényegét és a lelünk mélyén oltárt emeltünk a — Magyarok Istenének! Ez a sovónizmus a nemzetnek legszettebb és legszebb imádsága Istenéhez és ennek az imádságnak a nyelve csak egy lehet: a „magyar!“

Hatalma, indulata, színe, csillogása ennek a nyelvnek nemzeti önállóságunk kifejezője, nemzeti örök biztosítéka. Vele élünk az örökkön-örökké való időkig, de nélküle meghalunk egy szellő fuvallatnyi pillanat alatt. Akarjuk a halált és mást se kell tenni, mint feladni nyelvünket, akarjuk a szolgaságot és mást se kell tenni, mint lemondani nyelvünkről! De nem akarjuk!

A magyar nemzet életének, boldogulásának és hatalmi fejlődésének irányítói megértik immár a magyar nyelvnek ez igézetes erejét. Tudják, hogy belőle sugárik ki a nemzeti génusz fenntartó ereje. Tudják, hogy nélküle a Duna-Tisza táján meghalna a magyar. Hármass koporsóba kerülne, a halál, szolgaság és névtelenség koporsójába! A sirját, mint egykoron a hármass koporsóba zárt Atilláét, soha fel nem találná senki sem.

A közoktatásügyi kormány ezidőszerinti kormányterfia, Wlassics Gyula teljes fontosságá-

ban megérti a magyar nyelvnek e nemzetfentartó lényegét. Ennek a megértésnek a nyomán, amely intuitive él a legutolsó magyar embernek is a lelke mélyén, rendeletet adott ki a kultuszminiszter, a melynek az a célja, hogy a magyar nyelv védelmét biztosítsa és használatát elősegítse.

Ez a rendelet a magyar tanfelügyelőkhez szól és az 1879-iki közoktatásügyi törvénynek szigorú végrehajtását, amely a magyar nyelv általánosan kötelező oktatását szabályozza, teszi kötelezővé.

Ma, a nemzetiségi félszkelődések és tulkapások korszakában ez a rendelet, amely voltaképpen nem más, mint egy 23 év óta élő törvény végrehajtásának szorgalmazása, igen fontos jelenség. Ebben a rendeletben benne van a köztudat hitvallása, amely a magyar nyelv szerepét a maga jelentőségéhez méri.

Mi, akik itt élünk és küzdünk a létfenntartásunkért s nehéz bajainkban a Magyarok Istenéhez fordulunk segítségért, mi magyarok, ennek a vértáttatta földnek a záporvert, naplesütött, árva fiai a nyelv összekapcsoló, egybeforrasztó erejénél fogva állhatunk szembe csupán, mint egy test és egy lélek, a rántóró, ellenséges áramlatokkal.

Ez a nyelv a mi fegyverzetünk és pánczélunk, amelyen nem vesz erőt semmi nemzeti-égi orvttamadás. Ennek a nyelvnek lelke és szelleme a Rákóczi-induló előretörő hangrohamában viharzik s a Hymnusz szelid, inádságos harmoniá-

SZARVAS ÉS VIDEKE TÁRCZAJA.

Mese a szerelemtől.

Ülök egymagamban, sivar, hideg szobámban a lelkem tele van melankoliával, a szívem reménytelen sovárgással. Mi másnak képzeltem a jelent három esztendő előtt, amikor telve tórró, özetlen szerelemmel, családalapítás gondolatai foglalkoztattak, amikor azt hittem, hogy szeret valakit, akit magamnak a világ összes asszonyai közül kiválasztottam. Csalódtam; elmúlt es keserűség, szegyen gyötör, amiért felejteni nem tudok. Ma volt az esküvője. Asszony leti, komoly, érett, kötelességtudó és kőczagui fog a leánykori boldogságok fölött, kacagni fog rajtam — míg én csak síratni tudom a multat, amely elveszett menthetetlenül . . .

Künn zord tavaszi szél rázza az ablakokat s hideg eső csapkod. Hányadika is van? Márczius második! Emlékeztet nap! Ma három év éreztem először, hogy fáj, nagyon fáj lemondani róla, de még jobban fáj, hogy ő könnyeden valik el tőlem.

Napsugaras, langyos tavaszi nap volt ma három éve; a kisváros verőfényben uszott, az emberek mosolyogva, vidáman jártak-keltek a bepe-lupás szűk utcáján. Vagy csak én láttam úgy, hogy mosolyognak és vidámnak? Végtelenül boldog voltam. Találkoztam vele

és együtt sétáltunk az egyszerű sétány rügyező gesztenyefái alatt. Beszelgettünk. Miről? Tudja a jó Isten; amiről a szerelmesek beszélgetnek, semmisegek, bohóságok, amelyek kettőnkön kívül untat mindenkit ezen a világon.

Szívem reszketett a boldogságtól, amikor rátekin tettem. Szép volt, mint a leszó rózsza, nagy barna szemei úgy ragyogtak mint a csillagok a tiszta tavaszi éjszakában. Megfogtam a kezét. Erős, lágy keze volt. Ajkaimhoz emeltem s ő duzzogva rántotta el.

— Még meglátják, mondta mosolyogva.

— Hadd lassak, szavaltam tüzzel. Azt fogják mondani, egy pár, amely egymásé lesz.

Magam is megdöbbsentem e nagy mondtástól. Most volt az első alkalom, hogy a jövőről, kettőnk jövőjéről szóltam neki. Első ízben történt, hogy értésére adtam, hogy feleségül akarom venni.

Ő megállott és figyelmesen nézett rám. Lázás izgalom fogott el. Még soha nem nézett reám ilyen nyugodtan, ilyen hidegen.

— Mit mondt? Kérdezte.

— Hát azt, hogy nem baj ha meglátják. Maga ugyis az én feleségem lesz.

Arca lángba borult.

— Hány éves maga?

A kérdés oly különösnek tünt fel előttem. A nyugodt, hideg hang úgy belevágott a szívembe. Éreztem, hogy valami nem várt, szomorú esemény előtt állok s ez az érzés végtelenül lesújtott,

— Huszonkettő, feletem.

— Hát azt tudja-e, hogy én hány éves vagyok? Tizenkilenc, barátocskám! Mire maga abban a helyzetben lesz, hogy meghazasodhat, én már csunya, vén leány leszek; nem kellek senkinek, még magának sem.

— Juliska, Juliska, hogy mondhat ilyet? Hisz szeretem magát. Tudja mit jelent az? Nincs az az idő, nincs az a helyzet, amely eltántoríthatna életem céljától és az az, hogy maga az enyém legyön.

Ismét megfogtam a kezét s ő türelmetlen erőszakossággal rántotta vissza.

— Azt hiszem, elég volt a tréfából. Beszéljünk komolyan.

— Soha nem beszéltem oly komolyan, mint most Juliska.

Nos hát én is komolyan beszélek. A tréfából elég volt. Többé nem szabad találkozunk.

— Miért az Istenért? Mert bizonyítottam, hogy milyen becsületesen szeretem?

— Dehát az Istenért, nem látja be, milyen furcsa, sőt neveltséges az, amit mondott. Én a maga felesége? És én várjak magára? Ezt ugyan jól adja? . . .

— Juliska, késégbeejtő játékot az velem. Ne gyötörjön. Én azt hittem, hogy szeret engem. Azt hittem, hogy nem egyszer, de százszor adta jelét annak, hogy szeret. És most, amikor efetemnek ezt a nagy szándékát tudomására juttatom, elfordul tőlem, kőnévét, lenéz. Azok a jelek tehát, amikből az ön szerelmére következtettem, nem azt jelentették, hogy szeret engem.

jában csillapul meg. Ez önti szívünkbe a hitet, reményt, az erőt, az indulatot s a béke csöndjét. Nyugalmit. Ami erő e nemzetben él, az nyelvben bírja gyökerét, ami álmot a magyar szív megtermel, annak színe, kivirágozása, fénye a magyar nyelvben kifejezésre talál.

A magyar nyelv a mi végvárunk, amelyet feladni, lerombolni nem lehet és nem szabad soha! Erre segítsen meg minket a Magyarok Istene!

Hirek.

— **Uj ügyvédjelölt.** Salacz Elemér lapunk jeles tollu munkatársa, a kolozsvári tud. egyetemen a jogtudományi szigorlatot egyhangú kintetéssel letévén, az aradi ügyvédi kamara őt az ügyvédjelöltek névsorába bejegyezte.

— **Eljegyzés.** Horváth Béla szarvasi postatiszt eljegyezte Medzihradsky Laura kisasszonyt, a gyulai postahivatal egyik kezelőjét.

— **Érettségi vizsgálatok.** A szarvasi főgymnasiumban f. hó 19. 20. és 21. napjain folytak le a tornacsarnokban az érettségi vizsgálatok, melyeknek eredményét a vizsgáló bizottság vasárnap hirdette ki. Az eredmény meglepően kedvező volt. Már azon körülmény is, hogy az írásbeli vizsgálaton senkit sem vetettek vissza, jó auspicium volt a vizsgázó ifjakra nézve s a szóbeli vizsgálatok s az egész érettségi vizsgálat eredménye pedig arra mutat, hogy erősen dolgoztak, küzdöttek ifjaink az érett címért. A vizsgálaton 40 közül mindössze négyet vetettek vissza, kettőt egész esztendőre, kettőt pedig egy-egy tantárgyból két hónap múlva javító vizsgálatra utasítottak. Különbösen itt adjuk a vizsgálat eredményét: jelesen érettek: Hegedüs Sándor, Horváth Dezső, Kemény Gábor G. Szabó Lajos és Tanka Alajos. Jól érettek: Aszódi Imre, Behan Pál, Bencsik István, Fehér Lajos, Fuchs Jenő, Kloos János, Lichner János, Pollák Gyula, Scheiner Miksa, Silberstein Dezső, Urbanics Kálmán, Vidlicska István és Wallrabenstein Jakab. Egyszerűen érettek: Dérczy Imre, Dimitrievics Dusan, Győri Antal, Hunya József, Jánoši Jenő, Jároši Sándor, Kádár Sándor, Kovács Ferencz, Laczko Mátyas, Litauszky Pál, Löwy Gyula, Matuska Ágoston, Nyilasi Andor, Scipiadesz Tibor, Silberstein László, Stern Márton, Szlovák Iván, Tóth B. István.

— **A tanítóképezde államosítása.** A szarvasi tanítóképezdet kormányzó felügyelő-bizottság égető szükségét látván annak, hogy a szarvasi régi tanítóképezde nagyobb jelentőséget nyerjen, hogy több és jobban fizetett tanterei legyenek, a vallás- és közoktatásiügyi miniszterrel lép érintkezésbe államsegély illetve államosítás kiegészítése céljából, amennyiben a főgymnasiumot fentartó három egyházmegye nagyobb segély nyújtására nem hajlandó s nem is képes. Sárkány Sámuel ág. ev. püspök és Haviár Dániel főgymn. felügyelő

buzgólnak ez ügyben s az ő személyük kellő garanciát nyújt arra nézve, hogy ez a szép terv mielőbb megvalósul.

— **Kossuth Lajos** születése napjának századik évfordulóját Szarvas városa is impozáns módon készült megünnepelni. Vajha megvalósítanák az intéző körök a függetlenségi pártnak azt a „határozat“-át, miszerint Kossuth Lajosnak Szarvason felállítandó szobrát, melyre már eddigelé is tekintélyes összeg gyűlt egybe, ez alkalommal lepleznék le!

— **A társ. polg. leányiskola** záró ünnepén Margócsy Gyula igazgató e következőknek adta át a megérdemelt pénz- és könyvjutalmat. Az önképzőkör 1—1 drb 10 K.-nás arany jutalmat a legjobb munkáért. Szlovák M. és Mészáros J. Szavallatért 5—5 K. Bakay M. és Liska E. ének jutalmat 5—5 K. Praznovszky Emilia és Buzesko Ilona kapták. Könyvjutalomban részeselek: elemi osztályokból Holéczy Ida, Margócsy Valéria, Mayer Otti, Réthy Ella. I. polg. osztályból Sámuel Elvira, Fülöp Jolán, Neumann Vilma, Mocskonyi Gizella. II. polg. osztályból Józsa Irén, Réthy Gizella, Sipos Renee, Glöckner Anna, Harmati Etelka, Popjak Etel. III. polg. osztályból Kovácsik Irén, Liska Emma, Scheiner Janka. IV. polg. osztályból Wolf Irén. A Jókai ösztöndíjat 8—8 K. Mészáros Ilona és Szlovák Matild kapták, A Kossuth-félet 8—8 K. Bakay Margit és Glöckner Vilma. A Melis-Plavec Rózi-félet 12 K. Finkelstein Regma. A Lusztig-féle 16 K-t Praznovszky Emilia. 8—8 K-t Moravcsik Jolán és Nagy Clemmi.

— **A „József főherceg szanatorium egyeület“** pénztára, melybe most folynak be az alakulás során jegyzett adományok és tagsági díjak, újabb ajándékozásokkal is szépen gyarapodik. A szanatorium céljaira újabb adakoztak: báró Wodianer Albert 500, Kny Antal kanonok 100, Hartenstein Zsigmond 100, Babarcsi Schwartz Ottó 50, ifj. Babarcsi Schwartz Ottó 50, Bedő Albert 10, Krisztinkovich Ede 10, Sipos Antal 5, dr. Molnár János 5, dr. Terfi Gyula 5, Tillmann Lajos 5 koronát.

— **Nyári különlegesség.** Roszjáróvit János táncztanítónk kezdeményezésére annak házának udvarán, július 13-án, acetelyn világítás mellett a helybeli iparos hölgyek tánczvizalmat rendeznek.

— **Kerületi munkakiállítás Aradon.** Az aradi kereskedelmi és iparkamara a kereskedelemügyi miniszter rendelete folytán f. évi augusztus 15—25-ike közötti napokban Aradon munkakiállítást rendez oly célból, hogy a kerületbeli iparostanonczok, segédek és munkásoknak alkalmat nyújtson arra, hogy szorgalmuk és ügyességük eredményét bemutathassák és hogy további fejlődésükre nevez a kiállítás által ösztönyt nyerjenek. A kiállításban részt vehet mindazon iparostanoncz, segéd és munkás, aki Aradon, továbbá Arad, Békés-, Csanád- és Hunyadmegyék valamely részében vagy községében tartózkodik, azouban csakis oly tárggyal, mely az illetőnek saját iparszakmájába való, tehát nem azon kívül eső időtöltések, vagy egyáltalán ugynevezett remekmunkák és a melyek sem anyakuknál sem felszerelésüknél és külső kiállításuknál fogva na-

gyobb befektetést, illetőleg költséget nem igényelnek.

— **Az orosházi Kossuth szobor.** Orosháza hazafias közönsége Kossuth Lajos születése napjának századik évfordulóját egy Kossuth szobor felállításával óhajtotta volna megünnepelni s e terv keresztülvitelé- e egy bizottságot is választott melynek elnöke Weress József országgy. képviselő a bizottság legutóbbi ülésen azt javasolta, hogy mint hogy egy Orosházához méltó szobor felállítására legkevesebb 15 20,000 koronába kerül s ily összeg összegyűjtésére szeptemberig nincs remény, Kossuth Lajos születésének századik évfordulóján csupán csak a szobor alapkövét tegyék le. Ennek megvalósítására egy 100 tagu női és férfi bizottságot választottak mely aratás után hozzá fog a gyűjtéshez.

— **A csaba-vésztoi motoros vasut** ügyében az alföldi első gazdasági vasut-részvénytársaságnak vasárnap Aradon tartott közgyűlésén jött szóba. Igazgatósági jelentés értelmében az építés az országgyűlés berekesztéseig nem volt megkezdhető, de biztos remény van arra nézve, hogy a minisztertanács az ideiglenes építésre vonatkozólag az engedélyt nem fogja megtagadni. Az A. E. G. V. a békés csabai-vésztoi vonal kiépítésével üzleti igazgatását Csabára fogja átteni.

— **Halál a templomban.** Csabáról jelenté tudósítók. Sztanko Megyes János 72 éves parasztagazda hétfőn reggel a csabai ág. ev. kistemplomban inádkozás közben szívszéllhűdés következtében meghalt.

— **Garai testvérek** Árpád szállodában július hó 1-én, kedden este nagy halesély rendeztetik, melyre a n. é. közönség szives figyelmét fölhívjuk.

— **A gőzgépezők és kazánfűtők** vizsgáló bizottsága július hó 6-án Csabán képesítő vizsgálatot tart. A vizsgázni akarók kellően felszerelt kérvényeiket a m. kir. iparfelügyelőséghez — Arad, Rákóczy-utca 20. szám I. emelet — nyújtják be. Az elnökség.

— **Fiatál öngyilkos.** Bondár István csabai bádogos inas gazdájának rossz bánás módja miatt felakasztotta magát, de tettét idejekorán észrevették, s bár már alig volt élet benne, a gyors segély nyújtás következtében sikerült őt életrehozni.

— **Felakasztotta magát.** Klebek István 66 éves gádorosi lakos a múlt héten gyógyíthatatlan betegsége miatt felakasztotta magát. Mire tettét észrevették, már halott volt.

— **Az angol koronázás** szemképrázta tő ünnepségei felé fordult az elmúlt napokban az egész világ érdeklődése. S tény, hogy e koronázás ódonszerű jellegével, középkori brit szokásaival ritka látványosságnak ígérkezett. A „Budapest“, a mely az egyetlen számottevő illusztrált napilapunk, igen érdekes képeket hozott a koronázás előkészületeiről. Egyáltalán nagy előnye a „Budapest“-nek, hogy a nevezetesebb eseményeket, mindjárt a megtörténtök után lehetőleg a helyszíni felvételek nyomán képekben is közli. De máskülmben is a „Budapest“ valóban megérdemli azt a közkedvetiséget, a melyben évek óta országszerte részesül. Gondosan szerkesztett élénk, jó lap. Vezércikkeit legtöbb-

gem, csak azt, hogy játszott velem. Kaczérokodott. Ha így van, Ön a legromlottabb nő, akit valaha láttam.

Hangom durva volt és fenyegető. Egész testemben reszkettem, borzasztó felindulás vett rajtam erőt. Elsápadt.

— Nem! Az Istenért, ne mondjon ilyeneket De... de higgye el, nekem soha nem jutott eszembe, hogy maga ilyen komolyan veszi a dolgot. Istenem, hisz szeretem magát, talán a legjobban a fiúk között, akiket ismerek, de én nem úgy gondoltam, tudja, nem úgy...

— Tudom. Nem úgy, hogy engem komolyán lehet venni. Mert még fiatal vagyok és nincs lakbéres és közpötlékos fizetésem. — Ugyebár, így gondolja.

Hallgatott. S én folytattam:

— De én nem hiszem ám el magának ezt. És nem is fogom elhinni. Aki szeret, az nem gondolkodik így. Az nem számolja a fizetést, a lakbért, hanem szeret és vár. Maga nem szeret, maga nem szeret engem és gonosz kegyetlen játékot üzött velem. Csak időtöltésre voltam jó, az ualmas órák elűzésére s mikor én a szerelmes ember rajongásával szavaltam Önnek mindarról, ami szent előtttem, Ön kaczagott magában, mulatott rajtam. S most kiadja az utamat, eldob, mint egy játékszert. Nos, ezt a lelketlenséget csak az én ostobaságom mulja felül. Nem fél, hogy megveri az Isten?

Könnyek szöktek szemembe. Hasztalan igyekez-

tem erős maradni, valami borzasztó fájdalom csavarta össze a szívemet...

Ő is megindult. Élénk részvételt nézett rám.

— Nézze, fiucska — így szokott nevezni bizalmasan — köztünk valami nagy félreértés van és én roppantul sajnálom... Maga olyan derék, jó fiu, megérdemli, hogy boldog legyen, boldog is lesz bizonyára és el fogja felejtetni ezt a bolondságot.

— Bolondság — magának. Rám nézve csapás, soha nem fogom kiheverni. Juliska, hát nem szeret engem?

— Istenem, már hogyan szeretném. Csak...

— Csak úgy nem, mint az olyan embert, akit komolyan lehet venni.

— Nem egészen jól mondta. Akihez férjhez lehet menni. Lásna fiucska, én már abban a korban vagyok, mikor a lányoknak férjhez illik menni, nehogy a mamájuk nyakára vésüljenek. Bizony, így van és ezt magának is be kell látnia. Hisz a jó fiucska okos fiucska.

Alig hallottam, mit mondott, csak később, amint szavai visszacsengtek a fülemben, emlékeztem vissza e kijelentéseire és nem fogom őket elfelejtetni soha. A lelket akkor csak egy borzasztó tény foglalkoztatta:

Nem szeret! Nem szeret!

Nem bírtam neki felelni. Ahol nincs szerelem, ott nem használ úgy sem az érvelés. Irtóztató harag dult a lelkemben, tisztán állt előtttem, hogy a leány,

akiért feláldoztam volna életemet gyarló gyöngé teremtés, akiben elnyom minden érzést az egy praktikus életcél: férjhez menni, minél hamarabb és minél jobban. Tisztán állt előtttem, hogy ez a leány csak olyan mint a többi sok, kicsiny szívvel, nagy hűséggel.

A harag elnyomta a fájdalmat is s ez visszaadta némileg az önuralmamát.

— Nincs több mondani valóm kisasszony, szóltam és eltávoztam.

Azóta nem találkoztam vele.

De felejtetni nem tudtam. Talán nem is a leány az, aki az egész valómot betöltő borongós emlékek központja, hanem az a bűvös, csodás álmom, amely csak kiválasztott emberek lelkére száll: az első tiszta szerelem. Talán nem is a leányt vesztettem el, hanem inkább a szerelmet, a tisztaságot, az ifjúságot, az álmokat — mindent, ami érzésben kiemel a köznapiaság tömegéből.

Igen, ezt siratom én vissza ezen a borongós, hideg tavaszi éjszakán, mialatt ő egy másik férfi karjai közt üdvözül.

Erdősi Dezső.

nyire orsz. képviselők írják, köztük Kossuth Ferencz, a függetlenségi és 48-as párt vezére. Tárcza-rovatában irodalmunk majd minden jelesével találkozunk, Híreit megbízhatók, regényi érdekfeszítők. Vasárnaponként „Uj-Budapest” címen pompás humorsztikus mellékletet is csatol a főlaphoz. A „Budapest” előfizetési ára: fél-évre 12 korona; negyedévre 6 korona, egyhónapra 2 korona. Mutatványszámot kívánatra bárki kaphat. A megrendelések a „Budapest” kiadóhivatalához (Budapest, IV. ker., Sarkantyús-utca 4. sz. a.) intézendők.

CSARNOK.

A virágok boszuja.

Puha ágya lágy párnáin
Nyugszik a lány, mély álomban;
Lecsukodtak szempillái
Arcza pirja fel-fellobban.

Ágya mellett gyékényszéken,
Szép cserépből ragyog rája
Tarka, illatos virágok
Friss kötésű bokrétája.

A szobácska levegője
Rekkenő hév, szinte fojtó;
Nyár a hűsnek üldözője
S zárva minden ablak, ajtó.

Néma csend és mély borongás!
S hirtelen, halld! ime ottan
Halk zszibongás, zsongás-bongás
Zizeg, zug a virágokban.

Kelyheikből lengve kelnek
Szellemszárnyu párakepek;
Ködruhájuk, mint a felleg;
Koronásan, pajzsban lépnek.

A rózsából, biborágyból,
Kél egy karcsu, gyöngye nő,

Csillog szétomló hajából
Harmatként a gyöngy elő.

Sisakvirág sötétzöldje
Susog, reszket s ime róla
Hetyke lovag hág a földre;
Kardja villog és csákója.

Ezüstszürke kócsag bókol
A lovagnak a csákóján.
Lány lebben ki a lilimból,
Fátyla vékony pókáló tán.

Csalmatokból mámorosan
Büszke néger jön feszítve;
Zöld turbánján világosan
Ég a félhold arany iver.

A koronás tulipánból
Kényes pálczahordó lépked;
Kék nőszírom kelyhéből, nézd!
Nyomában a vadásznépet.

A narciszsból ifju lép ki,
Szeme csüggedt, szive árva;
Az ágyhoz megy s tüzes, égi
Csókja forr a lány ajkára.

Ott forognak és lebegnek
A szellemek vadul körbe;
S az alvónak énekelnek,
Lengve, szállva, zugva föl, le:

„Lányka, lányka! föld ölében
Nem engedtel megmaradnunk,
Hogy e tarka, szép cserépből
Vágyakozva elhervadjunk!

Ó a földnek anyakeblén
Üdvözítő volt pihennünk,
Hol, lombok közt át lebegvén,
Napsugár csókolta keblünk;

Hol tavaszi, hűvös szellő
Derekunkat ölegette;

S vigari éltünk, ha éjjel jő,
Tündértánczra kerekedve.

Tiszta harmat friss eső ért,
Szennyes vízben most a szárunk;
Meghalunk, de halálunkért,
Lányka, rajtad boszút állunk!”

Elhal a dal; a virágok
Az alvóhoz lehajolnak
És a régi csöndességben
Ujra zsongó hangok folynak.

Mily zszibongás, elevenség!
Mint ég arcza a leánynak!
Az árnyak, hogy legyezgetnék!
Az illatok körben szállnak.

Most a nap süt a szobába;
És az árnyak oszladoznak.
Mélyen alszik a leányka,
Arcza dermedt a bajosnak.

Egy elhervadt virág ő is,
Kinek többé már nem virrad,
Pihen testvérei mellett;
Megölte a virágillat!

Irta Freiligrath, fordította Rudnyánszky Gyula.

Felelős a szerkesztésért Sámuel A a kiadó.

Köszönetnyilvánítás.

Fogadják mind azon tisztelt rokonok, jóbarátok és ismerősök, kik felejtetetlen nőmnek, Kóczy Mihálynénak, f. hó 27-én végbement temetésén részvételükkel fájdalomat enyhíteni szivesek voltak ez uton hálás köszönetemet.

Szarvas, 1902. június 28-án.

Kóczy Mihály.

FRANKLIN-féle

Magyar Remek-írók

Arany János
Arany László
Bajza József
Czuczor G.
Garay J.
Kemény Zsigmond
Szigligeti Ede
Tompá Mihály
Vajda János
Vörösmarty Mihály
munkái **csakis**

a FRANKLIN-féle

MAGYAR

REMEKIRÓK

gyűjteményében jelennek meg.

Senki más

ez időszert ki nem adhatja,
mert kizárólagos kiadó joguk

a Franklin-Társulat.

Az 55 kötetes gyűjtemény
ára 220 korona.

Az öt kötetből álló első sorozat megjelent.

Tartalma:

Arany János munkái I.
sajtó alá rendezi Riedl Frigyes.
Vörösmarty munkái I.
sajtó alá rendezi Gyulai Pál.
Tompá M. munkái I.
sajtó alá rendezi Lévy József.
Garai János munkái.
sajtó alá rendezi Ferenczi Zolt.
Csiky G. színművei.
sajtó alá rendezi Vadnay Károly
Együtteményt kiegészíti

Shakspeare összes színművei

6 kötetben
kiadja a Kisfaludy-Társaság, melyet kötve 80 korona helyett 20 korona kedvezményes áron kapnak

a Franklin-féle Magyar Remekírók megrendelűi.

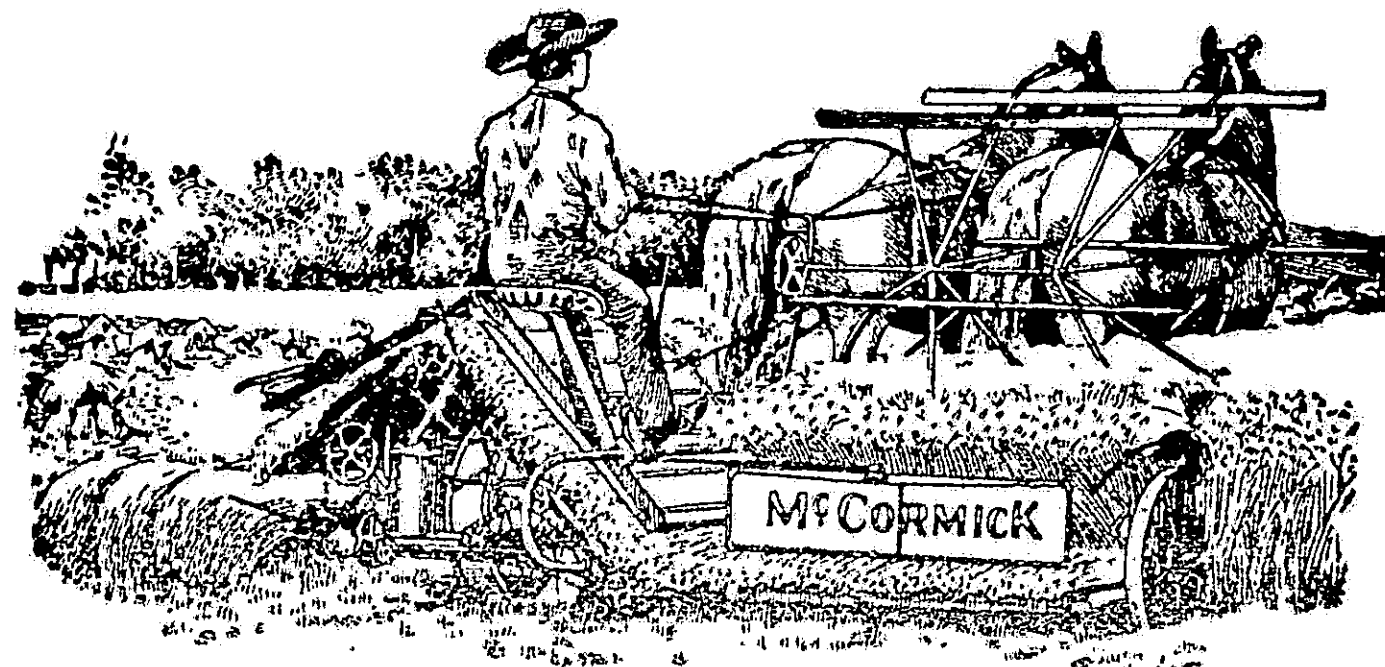
Havi részletfizetésre beszerezhetők.

Vigyázat a megrendelősnél
hogy a kiadott gyűjteményben a fent felsorolt írók bennefoglaltatnak-e?

McCormick Harvesting Machine-Company.

(Chicago aratógépgyár.)

GRAND PRIX



PARIS 1900-ban.

Kéveköző aratógép,
Fűkaszalógép
Köszörlőkészülék,

É y á r t m á n y a i.

Ne vásároljon, míg gépeinket nem látta s árainkat nem kérdezte. Olcsó tartalékreszek őrtási raktára.

Tessék mintakönyvet kérni!

VILLIAM J. STILLMAN
igazgató.

Évi termelés:
362000 gép.

BUDAPEST
V. kerület, Váci-ut 30. szám.

Kerestetik egy jókarban levő

ZONGORA

megvételre. Czim a kiadóhivatalban.

Kis birtok eladó.

Szolnok városától fél órára 100 h. elsőrendű szántó és kaszáló, szép gazdasági és lakóépületekkel, kerttel stb., kedvező feltételek mellett **eladó**, aratás után átveendő. Értekezni lehet **Szevald Mihály** urral **Szolnokon** vagy **Oberländer Antal** tulajdonossal **Miskolczon**.

